

Olen väsynyt ja voimaton hidas ja hiljainen Etkä silti pysy perässäni Ei minusta saa otetta Valun otteestasi kuin hiekka Enkä aio palata Kynttilän liekki on kaunis katsoa mutta sen koskeminen polttaa jos yrität tarttua siihen se tukahtuu ja sammuu En ole arvoisesi Poltan ja juon liikaa Istun pää alaspäin perintösohvallasi Sillä, jolla suutelimme ensimmäistä kertaa Kutsut minua boheemiksi Viskiä on läikkynyt ruutupaperille Voi kuinka haluaisinkaan vielä kerran humaltua nahkatakkisi tuoksusta Jätin kirjeen keittiön pöydälle Viimeinen kuppi kahvia on sinulle